

INLEIDING

Afscheidsbrief Clara

Wanneer jullie dit lezen zal ik er niet meer zijn. Ik zie het ochtendgloren al verschijnen aan het traliehek bovenaan in mijn koude vochtige cel. Over enkele uren zal men mij komen halen en word ik naar de Grote Markt van Antwerpen gebracht, waar men mij ten overstaan van het aanwezige publiek onschuldig zal verbranden. Ach, waaraan heb ik dat verdiend?

Daarom, mijn dochters, wanneer je dit schrijven ooit in handen krijgt, tracht mijn naam te schrappen van deze 'verdamte' benaming 'hexe'. Want neen, dat ben ik niet, en ben ik nooit geweest.

Daar jullie nu te ver weg zijn, en me als moeder te weinig hebben gekend, hoop ik dat de biechtvader die me deze nacht heeft bijgestaan, je dit schamele manuscript bezorgt. Hij beloofde me, toen hij me vergezelde op mijn laatste weg, dat hij, wanneer jullie er rijp voor zijn, het zou bezorgen en dan ook zou duiden. Vergeef me voor het feit dat ik jullie al op jonge leeftijd ver weg van mij liet opgroeien. Ik heb dan ook nooit jullie eerste gelezen woordjes gehoord, noch jullie eerste op de lei geschreven krabbels gezien.

Gelukkig weet ik dat jullie in goede handen zijn en je nooit de naam Goessen zal dragen, want deze is vervloekt. Ook de naam van je vader zal je niet kunnen uitschreeuwen want deze ken ik

niet, en wil ik ook niet kennen.

Heb ik spijt van mijn leven? Ja en neen.

Ik heb het heel moeilijk gehad als kind in Straatsburg, en als alleenstaande wees die met haar tante de legers volgde naar de strijdtoneelen in de Lage Landen.

Voor vrouwen zijn deze tijden niet gemakkelijk, zeker nu als alleenstaande moeder niet. Maar jullie, mijn dochters, zijn het mooiste wat me overkomen is.

Mijn biechtvader Eustachius, een Lollard, heb ik gevraagd om jullie te koppelen aan een eerlijke hardwerkende man uit een welstellend gezin, en om regelmatig toezicht op jullie te houden. Ik heb hem ook een mooie bruidsschat voor jullie gegeven. Buiten jullie is hij de enige die me wat liefde heeft geschonken. Hij is niet de vader, doch beloofde me er als één voor mijn dochters te zorgen, en hen ook ver van Antwerpen te houden, zodat niemand ooit zal weten dat jullie mijn dochters zijn, of de dochters van een heks.

Dus vaarwel. Hopelijk denken jullie ooit nog aan mij. Weet dat ik onschuldig ben aan de mij ten laste gelegde heksenfeiten.

Ik hoop dat het vlug voorbij zal zijn. Vader Eustachius heeft mij verzekerd dat de stuivers die ik hem gaf voldoende waren voor de beul om mij een vlugge dood door wurging te bezorgen, zodat ik niet de pijn en de verschroeiende hitte van de vlammen moet voelen.

Vaarwel en dat God jullie genadig mag zijn,

Clara, jullie moeder.